

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԳԵՐՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՐՐԻ ՊԱՐԿԵՍՅ Ի ՓԵՐԻՆ

ՈՐ ԵՂԵՒ ԴԵՍՊԱՆ Ի ՃԵՆՍ ԵՒ ՑԵՏՈՅ Ի ՃՌԵՌՈՆ

Յ Ա. Մ Ի Ն 1860

Ի գիշերի միում կիւրակէի հաւանեցուցաք զշարրի պատմել զգերութիւն իւր յերկրին ձենաց 'ի փերին: Եւ ասէ. ձենք խնդրէին խօսել 'ի խաղաղութիւն. և արձակեաց զիս լըգին իշխան Անդղիացոց 'ի ծոնքոց, իբր երկուուսան փարսախօք հեռի 'ի փերինայ. Հանդիպել անդ երից աւագաց նոցա: Եւ խօսեցաք զխաղաղութենէ սիրելսար յոյժ. բազմադիմի յեղմունք պայմանաց թելադրեցան երկուստեք. յօրինեցաւ յետկար, և առեալ զայն դարձայ առելգին: Ելգին այնպէս համ և հաւան գտաւ ընդ այն, զի իշխանութիւն ետինձ դարձ առնել, և կատարել զայն առվաղիւ: Սակայն յայսմ նուազի շրջեալ էին գնացք աւագանւոյն ձենաց համակ, չակառակէին ամենայնի, 'ի դէմն ածէրին զիսոչ և զիսութ. և համառօտիւ ասացեալ, այնչափ հնարիէին յապազանս զգպէիս, զի նսեմաւ յանդ ել խօսակցութիւն մեր սկսեալ զմիջաւորր: Յայնժամ անկ էր ինձ թղթել նախ առ ելգին, և ապա առ սպարապետ իմառ չոպ գրսնտ: Սահմանեալ էր որպէս մի 'ի նախաշաւալիլ պայմանաց, խաղալ նմա վաղիւ զօրգք անդ զիացոց 'ի տեղի ուրեք հինգ փարսախաւ 'ի բացեայ 'ի փերինայ, և անդ ըզկայ առեալ, մի ևս մօտել 'ի բազմաք անդր: Էր ժամ՝ իբր չորրորդ առաւոտին, իբր կատարեցի զգիրն իմ: Հարկ էր կանխել ինձ 'ի կայս նշանակեալ, առ 'ի զառաջն ունել վրիպանաց. և այնպէս խոնջեալ էի, զի ընկողմնել իսկ ոչ իշխէի, մի գուցէ յամեի 'ի քուն:

Եւ 'ի կալ յարթմընի՝ խորհեցայ հեծունել յերիխալր իմ, և ելանել զննել զտեղին, ուր զօրաց մերոց անկ էր բանակել: Մինչդեռ անցանէի ընդ զաշտն հինգ փարսախաց, անյայտ ստնածայնք ձգեցին զուշ իմ: և 'ի միտ առի տակաւ, զի զօր բազմակոյտ խլրտէր դիմէր 'ի նոյն տեղի: ի մմտն անդ նըշմարել զնսոս և կամզառաջնորդս նոցաճանաչէլ գժուարին էր. այլ աստ անդ հարցեալ զոմանս, ընկալայ պատասխանիս կասկածաւորս: Ոչ ևս երկմըտեալ զի զաւ նիւթէր մեզ, դարձայ 'ի ծոնքըց. և ահա ընդ ծագել այդուն տեսի 'ի դաշտին, ուր երէկ և ոչ հետք երեւէին մարդց, զիմիւս բիւրուց ձենաց. զի ճեպէին 'ի նոյն կողմն ամենեքան սպառապէն:

Ի մերձենալ իմում 'ի բազմաք անդը՝ զիպայ լոր անուն բարեկամիս: Աստ յայտ լիցի, զի յար 'ի դէպս այսպիսիս գան ժիառք ումանք և յանդգունք 'ի զնին անցից և 'ի փորձ վուանգաց: Յառաջնում երթին իմում հրաժարեցի առնուլ զրգ ընդ իս. այլ յայսմ նուուզի ժուցին զիս և ասեն. Զի ևս խիթալ. խաղաղութիւն մնայ մեզ. եթէ ճշմարիտ իցէ զրգ ասեսդ, չիք ևս վուանդ: Համովեցայ, աւազ, և եկին ընդ իս լոր, բրարազօն և բարեկամ իւր, գաղղիացիք երկու, բազում զրուցարարք օրագրաց և այլք, ընդ ամենայն արք իբր քսան և երեք: Եւ խնդրեցի 'ի կըրայ անդէն սլանալ ձիարձակ, և հասանել զիստ սուրհանդակին այն ինչ արձակելց յինէն առ գրանտ, այլ անշուշտ

պատահել սպարապետին, և ազգել նմա զբաւոյն խորհուրդ. և յաւելի. Առաջիր նմա մի հաւատալ և ոչ իմկ' յորոց գրեցի. այլ գալ կազմ' ի պատերազմ. իսկ ես փորձեցաց ժողովիլ զուզեկից մեր, զի 'ի լուսանալ աւուրն և 'ի տեսանել զմեզ թշնամոյն, վլան գեացին կեանք մեր աներկբայ. Լոք ել արշաւասոյր. և ես փոխացայ հետազոտել զվանդակից մեր. որք զի հետաքրքիր և ցիրը 'ի միմեանց շրջէին, անկաւ աւելի քան զժամ մի, մինչեւ 'ի մի վայր եկեալ ամենեցուն.

Յուշ եղեկ ինձ յայնժամ, զի չե երթեալ առ Ելզին, պարտ էր ստուզել ինձ զվանդէրն այսր յեղակարծ յեղափոխութեան. և լուեալ զի ճեն ոմն աւագ առաջնորդէր զօրուն անդր քան զքաղաքն, ընթացայ տեսանել զնա. և առնուլ բացատրութիւն: Այլ 'ի հենգնաւոր և 'ի պատ 'ի պատ պատասխանեաց նորածանեայ և ոչ ինչ: Խորհեցայ յայնժամ յաւագսն երեսին. և դարձայ 'ի քաղաքն: Այլ մեկնեալ էր նոցա, գէմ եղեալ 'ի ֆեքին: Պնդեցայ և հասի զհետ նոցա. բայց նոքա 'ի պատասխանի յանդիմանութեանց իմոյ ծաղր եեթ առնէին զինեւ: Ցայս վայր ձիավարեալ էր մեր ընդ ամբոխ լից. որ 'ի զկայ առնուլ մեր ուրեք, պատեալ զմեզ, մռմռայր և կրծտէր զատամունս: Միակ մեր ապաստան էր անդադար փոփօխել զկայս. աստանզեալ ձիարշաւ, չի ուրուք յարձակեալ 'ի մեզ: Բայց արդ ժամ էր մեզ ելանելց 'ի բաց. և մեկնեցաք փորձել մեզ անցու ընդ գաշտն հինգ փարսախաց: Ի մին պահու պատահեցաք Լոքայ. որ մեծախոհութեամբ գառնայր ըստ լինդդրոյ Գրանտայ, ճեպել զմեզ 'ի դարձ: Գրանտ ոչ կամէր յարձակել մինչեւ ընդ կեանս մեր լեալ աներկեան. այլ ձենք թուով իբր քառասուն հազար այր, այնպէս գրգռեցան 'ի տեսիլ մերոց երից հազարաց, զի հեծելագունդ նոցա անսաստեալ հրամանաց, սկիզբն արարին մարտին, և պաշարեցին զմեզ անդէն, և կալան:

Ի զուր յայտնէաք նոցա թէ մեք պատգամնուորք էաք խաղաղութեան. թէ յանել նոցա զմեզ, վրիպակ աղետաւոր գործէին: Խնդրեցաք յանդիման լինել սպարապետի նոցա. և այսմ միայն հաւանեցան: Ուիս ոմն ած զլոք և զիս յանտառ ուրեք. ուր կայր սպարապետ նոցա Սանկոլինսին անուն: Ի մուանել մեր յանտառ անդր, ընդուոտ կացին որեար բազմահոյլ 'ի տեսիլ մեր. և կշւեալ 'ի մեզ զհրազէնս իւրեանց, ձայնեցին առժամայն իջանել մեզ յերիվարաց: Անօգուտ էր ընդդիմութիւն. վասն որոյ հանզանդեցաք: Ի քթթել ական կալան զմեզ, կապտեցին յամենայնէ, գրեթէ մերկեալ՝ թշնամանեցին, կրփեցին և տապաստ արկին առաջի սպարապետին. որ այլ ընդ այլց գտտեալ զմեզ, հրաման ետ մեզ գաղարեցուցանել զմարտն իսկոյն, Աստի խելամուռ լինէաք՝ զի ձենք թէ և թուով բազմագոյնք, ձախողէին իրք նոցա: Զարեցաւ Սանկոլինսին՝ իրըն ծանուցի նմա զի ես ատենադպիր և ել էր Ելզինայ, և ոչ կարէի կասեցուցանել զմարտն. և 'ի յղել իսկ իմում պատուէր այնպիսի ապախտ լինէր այն: Յայնժամ յետ այլ ևս կովանաց արկին զմեզ ճեպապու 'ի սայլ և վարեալ յայլ կոզմն գաշտին՝ ձգեցին անդ ընդ քարշդաբալ 'ի հարցափորձ առաջի այլոյ ուրուք սպարապետի. որ 'ի զրաւել ըզդ քննութիւն իւր՝ հրամայեաց համառօտիւ՝ գլխատել զմեզ անդէն: Նոյն հատայն կապեցին յետս զծեռս մեր ուրգնապիրկ. արկին զմեզ 'ի գուճն. զահին սուսերամերկ առընթեր կայր կազմ' 'ի հարկանել. ողջունեցաք զմիմեանս շտապաւ լոք և ես 'ի հրաժեշտ յետին: և ահա յանկարծ արք ումանք խոյանային 'ի մեզ թաւալզըր փոխորկեալք 'տապալելով զմեզ, տապալելով և զգահինս մեր, և աղխաղլսեալ տանելով զամենայն ինչ:

Յայնքան մերձելոյ մահու ապշեալ յատեցաք ընդ անակնկալ կասել նորին: Դարձեալ ձգեցաք 'ի սայլ. որ ցունցս տալով գնայր և ճռնէր ընդ

խորտաբորտս, ածեալ մեզ ցաւ ան-
հնարին. զի ձեռագ յեսոս կապելովք, կոփեալք և կոշկոնեալք, ոչ կարէագ
պահ ունել անձանց, և կամ' ի թափոյ
անդագար տատանման զբուշանալ. այլ
գոհանայաք ընդ ցայս վայր ճողոպրել
մեր՝ ի մահուանէ, զոր ակն յանդիման
տեսաք :

Աստանօր գիտելի լիցի զի հերի բրա-
րազն և բարեկամ' իւր զիստացան
իսկ՝ ի դաշտին : Եւ այբ յուղեկցաց մե-
րոց գոգցան ամենեքեան կատարեցան
դառնամահ, ոչ՝ ի խոշտանգանաց, այլ
զի այնպէս պրկեալ էին յետո ձեռք
նոցա, զի քաղեցան ոգիք նոցին :

Ուր ուրեմն հասաք յուղին՝ որ ածէ
՝ ի ֆեքին. ուր ՚ի խուանէ փախստէից
հարկ լինէր մեզ յուշիկ ևեթ զնալ:
Զօրն ողջոյն չէր մեր առեալ կերակուր.
արեգակն բոցակէզ հարկանէր՝ ի մերկ
մարմինս մեր. պապակէաք՝ ՚ի ժարա-
ւոյ, և ՚ի զուր պաղատէաք զլրոյ: ի
կալ մեր ուրեք վայրիկ մի, զննէին զի-
նուորին զկապանս մեր և ուժքնագրինս
պրկէին. և տեսանէաք ուռուցեալ և
կապուտակեալ զձեռուի իրերաց՝ ի մուտս
անդ պարանացն ընդ միս մեր:

Խեթիւ հայէր՝ ՚ի մեզ և փախստէիցն
իսկ ամբոխ. և հետ ընդ հետ շուրջ ե-
զեալ զմեօք՝ թշնամանէր և կոփահա-
րէր զմեզ. և յամենայն պահու մնայաք
մահու: Եւ քանզի յամի զնայր սայլ
մեր, ՚ի տասներորդ ժամու զիշերոյ հա-
սաք՝ ՚ի դուռն փեքինայ: Անցեալ ընդ
դուռն և ընդ փողոց քաղաքին, դար-
ձաք՝ ՚ի տուն ուրեք մեծատեսիլ, լի ա-
րամբք և ջահէւք. որում էր վերագիր
շարաշշուկ. Ատեան պատժոց, իմա
տանջանաց: Աստանօր թողին զմեզ առ
վայր իւ, մինչև ապա հրաման ետուն
ինձ իջանէլ՝ ՚ի սայլէն: Աղերս արկի նո-
ցա մի մեկնել զմեզ. այլ՝ ՚ի զուր. վասն
որոյ հրամեշա առի միւսանգամ՝ ՚ի լո-
քայ: Զար ևս էր նման քան ինձ բաժա-
նումն մեր, քանզի չկարէր խօսել ճե-
նարէն. այլ խնդրեցի՝ ՚ի նմանէ մի վհա-
տել, զի ունէի հնարել ընդ նմա լինել
վերստին: Եւ ածայ ես ապա ընդ էլս

մթինս՝ ՚ի վիհ ահեղ, ուր թուէր բա-
րեալ երկրի առաջի իմ անգնդախոր:
Սուզեալ ՚ի վիրտապս յայս լի տառապե-
լովք, եղայ ՚ի դարդիճ փայտեայ, ոտ-
նաշափ ՚ի վեր քան զերկիր. լուծան
ձեռակապք իմ. և պրկեցայ յանուր
երկաթի պնդեալ՝ ՚ի գերան կշիռ՝ ՚ի վե-
րոյ զիմոյս: Չեռք իմ և ոտք պարա-
ւանդեցան՝ ՚ի շղթայս ծանունս. այլ բա-
զուկը իմ ոչ ևս էին յետո կաշկան-
դեալ, և այս դիւր անճառ կեցոյց զիս:

Թուի ինձ անզգայացեալ յայնժամ,
զի ոչ ևս ին, յիշեմ. մինչեւ յետ սակաւ
միոյ արձակեալ՝ ՚ի շղթայից, վարեցայ
այլուր ՚ի հարցուփորձ, ՚ի նկուղ նսեմ
և յարդարեալ յազդել զարհուրանս:
Անդ բազմէին՝ ՚ի բարձու դատաւորք
հինգ, պար առեալ ՚ի պաշտօնէից և
՚ի զինուորաց. և զահիճք բազումք օգ-
նականք հանդերձ յոտին կային առ
ինս: Էր անդ տեսանել զերկրաւ տան-
ջանարանս պատրաստեալ թերես յահ
արկանել յիս. և յուղի իսկ սիրտ ՚ի
մերձենալ այսպիսի վտանգաց: Եւ սկը-
սան մանր հարցափորձել զիս զհամա-
րոյ զօրաց մերոց. զոր խորհրդով իսկ
ոչ ինչ նուազեցուցի, տալով նոցա միա-
համուռ և զթիւ վաճառականաց և այ-
լոց ամենեցուն՝ որ զհետ երթային բա-
նակին. ուր նոցա զօրս վարկուցեալ
զամենեսին՝ գժկամակեցան ակներն:
Զայն իբրև տեսի, յաւելի ասել թէ
դիւրին էր մեզ հայթայթել և յաճա-
խել զօրս ըստ կամի: Զայրացան ընդ
խօսել իմ զդշանոյէ մերմէ, և ասեն.
կոշեսիր զնա կին աւագ. և զիտասնիր,
զի որ թագաւորէ՝ ՚ի վերայ երկրի՝ ին-
քնական է միայն ձենաց: ՚ի տհաճել
նոցա ընդ պատասխանիս իմ, ակնար-
կէր զահճացն ոմն՝ ՚ի գտատաւորաց. և
հարկանէին և լիկէին նորսա զիս: այլ
այս տեսնայն թուեցաւ ինձ ըստ կանո-
նի նոցա գործեալ: Էր զի ճողէին զհերս
և զմնուու իմ. և էր զի գելոցս յաշս
իմ շըշընէին առ՝ ՚ի զարհուրեցուցանել
զիս: Եւ ՚ի զրաւ առնել այսմ՝ դարձա-
գարձի տառապանաց՝ խորհեցայ կեղ-
ծաւորել զիթալուկ, և անկայ նուաղեալ.

այլ այնպիսեաւ դժնդակ գեղով ընդուտուցին զիս 'ի զգաստովթիւն, մինչև ոչ ես փորձել ինձ զայն միւսանգամ։

Դարձուցին ապա զիս յարգելան իմ գետնափոր, և ետուն ինձ նկանակս գարեղինս և ջուր ջերմ։ Եւ ամենայն կալանաւորքն ըմպէին ջերմ ջուր։ զի վատառողջ համարի ջուր ցուրտ առ ձենս։ Անձուկ էր արգելանոցն և հազ զիս բաւէր արանց տասանց։ այլ կային անդ կալանաւորք աւելի քան զվաթ-սուն և չըրս, և կէպ 'ի նոցանէ զամն բազում։ Զէին նոքա իրեն զիս 'ի շըղթայս, և ոչ յոգունք 'ի նոցանէ բիրտ և անկարեկիր : Ոմն 'ի նոցանէ, որ կարծէր զրկանս կրեալ 'ի մէնջ կըրէր և լուտայր զիս։ այլ ըստ բախտի ծալրասէր են ձենք։ և վաղ պարտեցի զնա ծաղու։ ի տուէ զօդս առնուաք ընդ պատուհան վանդակապատ, որ հայէր 'ի բակ փոքրիկ։ այլ գիշերի ձգեալ պատուհանին, հարկանէր անդ հոտ ժահու անըմբերելի, որով թուէր արբենալ ամեննեցուն։

Զաւուրս եօթն ստէպ հարցափորձեալ, հնարեցայ հանապազ կարծեցուանել նոցա՝ թէ դուզնաքեայ ոք էի ես, թափուր 'ի զօրութենէ և յիշխանութենէ. զի անդիտանայի ցոր վայր մարթէր ինձ ունել զկար և զմիտս իսկ 'ի տոկ. և զին ոչ ստիպէի ասել՝ եթէ 'ի խոշտանգանս մատնէր մարմին իմ տկար։ ի միում աւուրց եկին և ասեն ինձ գրել զիր առ ելզին. և զեղայ խընդութեամբ։ Բերին քարտէս և գրիչ. և նստան մօտ 'ի մօտ առ ինն. հազիւթողեալ տեղի տոնաշափ վասն գրոյն. որպէս զի հսկեսցեն ամենայն գծից, զոր գծել ունէի։ Եւ սկսայ գրել։ է՛հ, կայ, մնա, ասեն. ճենարէն գրեսչիր։ Ասեն։ զուր ուրեմն գրիցեմ. զի ոչ կարասցէ ելզին ընթեռնուլ զայն։ Պատասխանի ետուն. գեեզ զի փոյթ. զայէնա թարգման զգք։ Լուայ և սկսայ գրել զի ուսական թղթոյն։ Աթեան պատժոց։ Զայն բարձին վերսաթին. կաց, մնա, այդմ չմարթի այդպէս. շատ իսկ եղեր գու 'ի ձենատան առ 'ի գիտել թէ հակառակ է

պատշաճից։ Խօսել զբանակից, զպատժոց և զսոցին սակի իրաց։ Ասեմ։ Պարտիսկ է 'ի ճակատ ամենայն թղթոց նշանակել զտեղին՝ ուստի գրին, և ինձ գրել է միայն անոտի՛ ուր կամ։ Այլ այն չէր և չէր նոցա հաճոյ, և ինդգրէին գրել ինձ միայն զի մեք ողջ էաք. և զի քաղցրութիւն առնէին նոքա ընդ մեզ։ Իրեկ ծանեայ՝ զի ոչ կս 'ի ին բնաւ զի տել բարեկամաց մերոց զինել մեր 'ի բանտի, յամառեցայ և ես. և ասեմ։ Ոչ այդպէս. եթէ հաճոյ թուեսցի ձեզ օմնեանել զիս յարբունիս, դրոշմեցից և ես խնդամիտ զարբունիս 'ի գլուխ գրոյս։ այլ 'ի բանտի՝ բանտիւ է սկսանել թղթոյս։ Զաւուրս երկուս վիճէին զպամանէ. և իրդես տեսի յայս յեցեալ զհանդերձեալս մեր, եղի 'ի մոփ մի տալ տեղի։ Հուսկ յետոյ յանձն առեալ հանել զիս 'ի բանտին, ուր էի զաւուրս ինն, և լուծեալ զշղթայս իմ։ տարան զիս 'ի փոքրիկ մեհեան ուրեք բոլորաշէն, շրջափակեալ անդաստակաւ։ և ասեն. Ահա մարթիք քեզ գրել թէ սիրով գնամք մեք ընդ ձեզ։ իսկ ես ետու պատասխանի. Եւ զի եղել բարեկամիս։ մեռեալ արգեօք իցէ նա. ածէք զնա առ իս և կամ զիս առ նա. զի գրել կարացից թէ մեք ողջ եմք։ Սուզ ինչ վարանեալ նոցա, հաւանեցան ապա և ընդ այս. և ահա եմուտ լուք առ իս։ ի միտ առ քանի գոհանայաք մեք ընդ դարձ մեր առ միմեանս։

Յայնժամ սկսայ զգիր իմ, զորոյ զըննէին նոքա զամենայն բառ մանրախուզ զի։ Ոչ գրեցի զամենայն՝ զոր ցանկային, այլ զայն միայն՝ զի ողջ էաք և մարդասիրեալ 'ի նոցանէ. որով չէր բարեկամաց մերոց հասու լինել թշուառութեանս մերում։ Յաւելի ապա թէ անգիտերէն էր ստորագրել զանուանս մեր 'ի թղթին։ որպէս զի հաւատայր ելզին 'ի մէնջ երեալ զայն։ սակայն ընդգէմ գառնային և այսմ։ ի վերաց ածի յայնժամ, թէ օն անզր, մի յղեսցի ուրեմն գիրդ վայրապար։ Լուայ ինձ ապա. և գրեցաք զանուանս մեր լոր և ես՝ լի բովանդակ 'ի գծածս մե-

ծամեծս, գծագրեալ զնորդք պատգամ
ինչ ՚ի լեզու հնդիկ՝ անհաս ՚ի նոցանիէ,
անկիրթ ական սեթեեթ սեթ երևեալ:
Զաւորս եօթն ոչ ընկալաք պատաս-
խանի: Զէաք ՚ի կապանս. այլ զինուորք
զտիւ և զզիշեր անմենկինը ՚ի մէնջ պահ
ունէին մեղ ՚ի նմին խղի: ի խնդրել
մերում զրցյաց պատմէին մեղ նորա թէ
սպասալուո՞չարաւ բանակ մեր, թէ
բարեկամք մեր գտին զանկն իւրեանց՝
զի ննշեցան յերկրէ: Եւ գիտել ինչ ոչ
կարէաք և ոչ ՚ի կարծ:

Լուաք ուր ուրեմն զի հասեալ էր
գիր ընդ ծրարի միում զգեստուց, զոր
խնդրեալն էի. և կարօտէաք նմին չա-
րաշար: Եւ էր նամակն ըստ մերումն
ճենարէն գրեալ հակիրծ և զգուշաւոր
բանիք. ուր և ասէր յուսալ հաշտու-
թեան, միայն եթէ ձենք արդար պայ-
մանօք խօսեցին: Այլ զգայաք գոլ անդ
իմկ աւելի քան զայր. և անձկով բա-
ցաք զծրարն. և զնորդսն ագաք, և ոչ
գտաք անդ ոչ պիտակ և ոչ այլ ինչ:
Երեւէր իսկ կանխեալ բացեալ նոցա
զծրարն, և յուզեալ զայրն. և չէր մեղ
մարթ մանր քննել զամենայն, զի զի-
նուորդն միշտ ՚ի մօտոյ ուշ գնէին մեղ:

Զայր գիշեր ըմբռնեցայ ես ՚ի սաս-
տիկ թանչից. խիթք զորովայն իմ կե-
ղեքէին. հծէի, կծէի, ճէի և գուշէի
ածել զիս ՚ի բացավայր. զի հեղձանէի
՚ի փակ օգոս: Հանին զինուորքն զիս
յանդաստակ անդք, ուր այնչափ զայ-
րացան խիթք իմ և հծեռթիւնք՝ մինչեւ
խոնել զինեւ ամենեցուն խովվեալ, և
կարծել թէ փշէի զոգի: Եւ ահա լուայ
զմիմունջ լոքայ. և ծանեայ գտեալ նմա
զոր խնդրէին: Յայնմ պահու փարա-
տեցան պանչեալապէս խիթք իմ պա-
տիք, և ազդ արարեալ զապաքինու-
թիւն իմ, իրբէ մուծայ անզրէն՝ զե-
կոյց նա ինձ զի գտեալ էր զապատգամ,
կարմիր ասղանեաւ յեռեալ ՚ի տտան
միոյ ՚ի շապկացն: Քանզի Յովհաննէս
Հէ այր գերամեծար ուսեալ էր ՚ի մօ-
րէն զասզնէգործ. և լուաք ապա՝ զի
մինչ այլք ՚ի բանակին յօրինէին զգիրն
առ մեղ զգուշաւոր, նա նստեալ ՚ի

գետեղեր՝ գործէր ասղամք զպատգամն
զայն գաղտնի. որյո այս էր պատճէն.
Յերիբ աւուր յարձակեսցուք մեք. ուր
էք գուլք:

Գիտէաք զի յարձակումն այն, զոր
շապիկն աղդէր, ՚ի վոտանգ անհնարին
արկանէր զինանու մեր. և անցեալ իսկ
էր երկուցն՝ յերից աւուրց անտի:
Սպարապետ ձենաց Հոնքի տուր ա-
ւուր ընդ այլ պաշտօնեայս այց առնէր
մեզ, յաճախեալ հարցուածն և սպառ-
նալիս: Բողոքէաք առ նա սրտառուչ,
և հայցէաք հրեշտակս արձակել առ ՚ի
զառաջն առնուու յարձակմանն գումժե-
լց: իսկ նս ասէր. Զեղ պարտ է ար-
գելու զայն: — Բայց մեք ՚ի կալմաս
կամք. ոչ զոյ մեղ կար և ոչ իշխանու-
թիւն: Այլ զուր բանք. ոչ հաւատային
մեզ. և հանապազօր նովին գժդմնու-
թեամբ պարտասեցուցանէին զմեղ, և
ասէին. Նախկին ճայթիւն հրետի լիցի
՚ի նշանակ արկանելց այդր զպարզ-
պան զգութիւն ձեր: Եւ որպէս ոչխարք
՚ի սպանի՝ սպասէաք սատակման: Յա-
ւուրն երրորդի լսելի եղել բոմբիւն հրե-
տի. և Հոնքի դիմեաց առ մեղ տագնա-
պաւ. Այէ լսէք զայդ, և զի առնիցէք
արդ: Ապաքէն ոչ ինչ էր առնել. այլ
նոյն տեսարան ցաման յանդիման լի-
նէր որպէս յառաջագոյն: Բայց լուս
բախտի ոչ ՚ի յարձակումն ճայթէին
հրետի, այլ յողնունել և ՚ի ցուցանել
Գաղցիացւոց զիայս բանակի մերոյ. զի
մացառք բարձունք ծածկէին զնոսա ՚ի
մէնջ: Եւ էր իսկնոցա հատեալ անցեալ
գողցես կշիռ ընդ բանակ մեր: Զի կային
նորա նախ ՚ի ձախմէ մերմէ: և յայտ
եղէ յետոյ, զի յորժամ յարձակէաք
մեք ՚ի փերէին, նորա փարոսիազք ՚ի բա-
ցէ, յաւար առնուին զամերաստան ար-
քունին ընդ այնէ մերմէ:

Պահանորդաց մերոց ցածուցեալ էր
տակաւ ՚ի ցամանէ. այլ յայսմէստէ
յաւելուին օր քան զօր յատելութիւն
մեր. և ՚ի դժնեայ դիմաց ամենեցուն՝
որ մատչէինն առ մեղ՝ տեսանէաք ծան-
րացեալ զվածնագ մեր: ի միում աւուրց
ազդ եղել մեղ շտապաւ, զի վաղիւ վեր-

ջին հասանէր մեղ օդ, և զի շնորհեալ էր մեղ գրել առ բարեկամն, եթէ կամէքը: Ապաքէն ժամ՝ 'ի ժամ ակն ունէաք օրհասի, այլ ընդ գոյս նորին սարասփ ընդ ոսկերս մեր ընթացաւ: Եւ գրեաց լոր առ մայր իւր, և ես առ կին իմ՝ զերկայն ողջոյն հրաժարական, ջմուռ ած զտուայտանս մեր: Խնդրեցի զոր բարձեալ էին յինէն զմահիկ իմ առ ՚ի ծրաբել ՚ի թղթիս: և դարձուցին զայն առ իս: և զթուղթս մեր տարան ՚ի բաց: Զայն գիշեր համարէաք վերջին մեր: և արդարն դառն էր զգալ, զի ամենայն տառապանաց մերոց այս պիսի մնայր վախճան:

Ի վաղին անդր յերեան եկն Հոնքի զօրէն հանապազօր: և նախարանեալ ինչ անց արագ զինե: և իրը թէ անընոր այլոց Անջեաց յունկն իմ: Աղատեսվիք պիսօր: Այլ մեք ՚ի շար միտս միայն հանապ քան նորա, այն զի յուղեալ ամբոխին զայրագին՝ ամենայն ոք ամենաբար ոտնհար լինէր մեղ: որպէս յառաջնում իսկ առուր գերութեանս մերոյ:

Եւ ահա սայլք երկու եկին մտին ՚ի բակ անդր. և հրաման տուաւ մեղ՝ լոքայ և ինձ ելանել իւրաքանչիւր ՚ի մի: Եւ ասեմ ցլզք: Զանգիտեմ զի վճարեալ է արդ ընդ մեղ: Ապա դարձայ ՚ի Հոնքի, և խնդրեցի թողով մեղ մըտանել երկաքանչիւր ՚ի նոյն սայլ, խոստացեալ ոչ ինչ աշխատ առնել զոք: Ուր ուրեմն հաւանեցաւ ընդ այն: և յայնժամ շրջեցաք զայն առաջին նուագ ՚ի տուէ ընդ փողոցս ֆեքինայ: Գնայաք յուշիկ ՚ի գուռն արտաքին: խոնէր ամբոխ ՚ի փողոցս, և խուժեալ զսայիւր մերով՝ սպառնայր հետ ընդ հետ կան նել զմեղ: Քաղաքին են բացում դրունք, ամրութիւնք անբաւք, զորովք ամբառնան մէն մի բրգունք բարձրաբերձք: և ընդ սոսին և ընդ գուռն արտաքին՝ անջպես ընդգարձակ, յորում սպառնանին մահապարտք:

Անցեալ ընդ գուռն այն, զկայ էառ ՚ի բացավայրի անդ սայլ մեր ճոնչելով: Ոչ ևս երկմտեալ թէ հուսկ յետոյ

հասեալ էր մահ, կալաք զձեռանէ մի: մեանց պնդապէս: և միւսանգամ ողջոյն հրաժարական տուաք իրերաց ողրմագին: Էր լորպ աղօթամատոյց փոքրիկ, որ սփոփեալն էր զմեղ ՚ի կալանս յոյժ: Բարձին զայն ՚ի նմանէ ՚ի սկզբան: սակայն զարմանալեաք իմն ան, յապազ ՚ի խնդրել նորա՝ դարձուցին զայն: Եւ սկսաք ընթեռնուուլ ՚ի միասին զմաղթանս հանգստեան: այնպէս խորասուզեալ յաղօթս, մինչև ոչ զգալ որ ինչ անցանէր շուրջանակի:

Եւ յանկարծ ազգումն ուժգին հանգոյն ելեկտրական թափոյ ընդ անդամն մեր գնայր, որ թուէր դարձուցանել զմեղ և ՚ի զրանց անտի դժոխոց ՚ի կեանս: Հողովէր խաղայր սայլն յառաջ ՚ի պարիսպն արտաքին, ընդ գուռն արտաքին: և գտաք անդամոր սրտաբախ, սրտաթունդ, ուր ոչ զք էր բաց ՚ի սայլորդէն: և ՚ի բազմութենէ ձենաց ըզպարսպօք վաթսուն ոտնաշափ ՚ի վերոյ մեր: Հարցի զսայլորդն և ասեմ: Յժ տանիցիս զմեղ: Պատասխանի ետ զսայրագին: Յով և կամիցիք: — Ընթաապա ՚ի բանակն Անզիիացւոց, ընթաթեթեն: ընթա: — Ուր է այն: — Քեզ առաւել է զիտել զայն: Վարանեալ սուղինչ սայլորդին, դարձաւ շտապաւ յահեկէ յարահետ անդր, որ գնայ ընդ քաղաքին պարսպօք: Ի զուգ թախան, ձէաք անապարել: յոտի էր դրաստ մեր: և սայլորդն չկարէր կամ չկամէր երագել զնա քան զնեմն:

Ճանապարհ մեր մընս իրը երկուաղամտուզէր առ պարսպօքն անտառացեր լովք սպառազէն թշնամեաք. յորոց մարթէր ումեք ըստ կամի հարկանել զմեղ հրազինուք: ի յեղակարծում արծարծանել ՚ի մեղ յուսոյ կենաց և ազատութեան, ոչ ևս հանդարտէաք այսմ յուշիկ տուայտանաց: և ժուէր զիս լորեանել ՚ի սայլէն: Յանուն երկնից իջուք աստի: և փախիցուք արշաւակի: Եւ յով փախիցուք, ասեմ, ո բարեկամ: անգիտանամք զկայս Անգիիացւոց: և զինուաւորութիւն նոցա ՚ի մէնչ. անդիտանամք և զայն զի ծունկք մեր կմթու-

զեաք և կարկամեաքը յերկայն կապա. նաց՝ կարիցեն ընթանալ: Դարձեալ և դոյզն ցոյց կասկածոյ մերոյ գրգեացէ զձենս ձեռն միւլ՝ ի մեղ: Կացցուք մուսոյուք ըստ կարի ՚ի սայիս. և ՚ի զայրանալ վտանգին՝ ապա ապաւինես. ցուք յարագութիւն ոտից մերոց:

Յետոյ ուրեմն մեկնեալ սային ՚ի պարապաց անտի գէպ ուղիղ ՚ի բաց, ողի առաք յաներնութանալ նոցա: Եւ գնացաք զճանապարհ մեր հարուստ մի, ոչ յակն անկեալ Անդղիացւոց. այլ գոհանայաք զի ոտնփոխ իւրաքանչիւր ՚ի բաց տանէր զմեզ ՚ի ֆեքինայ: Սակայն ՚ի վերայ կային մեզ այլ ես աղէոք. զի հարաւ յունկն մեր տրոփիւն երիվարաց յետկուսէ. և ահա գունդ հեծելոց, զի սրավարեալ ՚ի քաղաքէն, գիմէր գայր մերձենայր որպէս փոթորիկ. և մօրեղին աղաղակ բարձեալ, նշանացի հրամայէր մեզ զկայ առնուլ: Մտիպէաք անդրէն զվատչուէր սայլորդ մեր աճապարել. այլ նորա ոչ գոյր ականջ. և ՚ի թարթել ական՝ հասին հեծեալքն, շորջ եղեն զմեզք, և խօսել կալան ողոքով: Սոսկային լսել առանց նախաճաշչյ արձակեալ զմեզ ՚ի ֆեքինայ. հակառակ հիւրոյից համարէին զայն. այլ կային անդ հիւրզ զճանապարհայն, և եթէ իջանէաք ՚ի նոսին, ընուին անդէն քրաղց մեր:

Ծանեաք ապա՝ զի ընդ փախչել ինքնակալին ՚ի ֆեքինայ, յուշ ածեալ, զի թողոյր զիետ զանգզիացի կալանաւորս երկուս, յուշ ածեալ և զառածն թէ յունն մեռնեալք, յղեաց հրաման անդարձ յուղարկել զմեզ անյապազ ՚ի սանդարամետ: Հոնքչի առեալ զհոտ այսորիի, և յայլ պատճառաց յորդորեալ, կանինեաց ազատել զմեզ. զի ՚ի հասանել հրամանին՝ ոչ ես դոյր հնար, եւ հասեալ էր այն անդր ընդ մեկնել մեր անտի. և հիծեալքն արձակեալ զիետ մեր՝ առ ՚ի կատարել զայն: Սմին երի գմնդակագոյն էր յայնմ պահու վտանգ մեր քան յամենայն գերութեան մերում: Աղաղակէաք անշուշտ՝ զի չէաք անսուազ, զի յագեալիսկ էաք

կշտապինդ: Նոքա աղերս բանիք իսուէին տակաւին. այլ ոչ տային սային յառաջնել, և ստիպէին զմել իջանել ՚ի հիւզս:

Յայնժամ ասեմ ցլոք. Աւասիկ ժամ փորձելց զոտս մեր: Եւ իջաք հանդարտիկ ՚ի սայլէն, իբր թէ ընուլ ըզկամն նոցա. և ընդ կոխել մեր գերկիր, սրացաք ՚ի բաց ամենայն զօրութեամբ: Զհետ ընթացան նոքա իբր ոչ թէ ՚ի բախիւն. այլ զաղաղակ հարեալ, և հընարեալ հատանել զանցս մեր, և գարձուցանի զմեզ: Ուր ուրեմն չնչասպառ նուաղեալ մերձ ՚ի զլորել, տեսիլ ինչ անակնկալ կենդանացոյց զմեզ վերըստին, տեսիլ անգղիացի պահակերի: Այլ ես վազ մի, և անկանէաք ՚ի սահմանս զինուց մերոց:

Յայնժամ հարցի զշարրի, և ասեմ. Եւ զի ոչ սպանին զձեզ՝ սպառազէն խսկ հասեալ ՚ի վերայ ձեր: Ասէ. Ոչ այդպէս տան ձենք զանձինս ՚ի գործ: Մօտ ՚ի բանակ մեր ոչ կամէին ընդաղմուկ, և գիտէին զի արք յուսահատք հզօրագոյն կառուին. և զի մարթէր մնասել յոգունց ՚ի նոցանէ: Ոչ այդպէս. այլ խնդրէին ածել զմեզ ՚ի հիւզս, և անդ լուիթայն և դիւրաւ խողխողել զմեզ:

Կրինեցի անդրէն և ասեմ. Հարկ լեալ իցէ քեզ յետ այնկան տառապանց բոց հանգչել առ ժամանակ մի առ ՚ի զօրանալ. Պատասխանի արար Հարրի. Ոչ ամեննեին. ոչ գոյր պարապ: Վաղիւ իսկ վերստին էր ինձ երթալ ընդ հրեշտակս ՚ի ֆեքին. և կարդաւորել զպայմանս խաղաղութեան: Ապա քէն ուղեկցէր մեզ այս անգամ հզօր գործաց. այլ խոստափանիմ զյոյզու անձնն ընդ մերձենալ իմ գարձեալ ՚ի քաղաքանդ: Մի ՚ի պայմանաց, զոր պահանջէր հոպ գրանտ, էր և այն զի տացի ՚ի բաց՝ մի ՚ի զրանց քաղաքին. խոնարհութիւն, զոր բացէ ՚ի բաց մերժէին ձենք: Յաճախեցաք զայսմանէ առ միմեանս. և Հոնքչի ինքնին ել տեսանել զիս, և խօսել զիսնդրոյն: ՚ի յայտեկն յայնժամ առ ինչ վերծուցեալ նո-

րա զմեզ. զի յուսապր հայթալիթել 'ի ձեռն մեր զթողութիւն ամօթափարտ պայմանին. և հայթալիթանազն՝ մեծարոյ լինել քաղաքացեաց իւրոց: Այսր աղաքաւ սկսաւ յուշ առնել ինձ, զի նմա պարտէաք զկեանս մեր. և 'ի փոխարէն պինորիկ՝ էր նորա գուզնաքեայ, կարի գուզնաքեայ խնդիր մի լինէն, 'ի բանի առնել զսպարապետ մեր՝ զի թողէ զպայման մատնութեան դրանքաղաքին: Խոստացայ առաջի առնել սպարապետին զաղերս նորա. այլ յաւելի համարձակ թէ ես անկար էի ամենեին, և թէ ոչ գոյր տեղի և ոչ խուն մի ակնկալըւթիւն լրման աղերսին: Յայս բան 'ի բարդութիւն բրդեալ չոնքչի, կարդաց ինձ զամենայն անուանս թշնամանալիցս գտեալս 'ի բառագիրս ջենաց, և մեկնեցաւ մոլեզին:

Հանդիպեալ էաք միմեանց ոչ ինչ հեռի 'ի հիւզից անտի' զորոց ասացի. և չեւ իմ 'ի բացեայ լեալ 'ի վայրէն, և լին ոմանք 'ի ծառապից նորա 'ի միջոցէ, զկուրծս կոծելով. և գուժելով մեծացն թէ խեղդ ընդ անձն արկեալ էր տեառն իւրեանց: ի բանից աստի անկայ ես 'ի կառկած սաստիկ զնորա. հնար ինչ դաւաց - այլ խորհեցայ գառնալ յետս 'ի քնին լրոյն. վասն որոյ առեալ զերկուա յաբանց իմոց ընդ իս,

պատուէր ետու այլոցն կալ ուր էին. և 'ի ճայթիւն հրազինու զիմել անզր անդէն, և ոզի 'ի բոին խորտակել ըզդուուն: Յայնժամ հրազինակ 'ի ձեռուն գարձայ և մորի 'ի հիւղ անդր:

Եւ արդարեն գտաք յետոյ զրան կախեալ զչէքն չոնքչի. այլ զի թուեցաւ ինձ տակաւին ոչ մեռեալ 'ի սպառ, հաաի ես ինձէն զշուան խեղդի նորա. և խրատ ետու ծառայիցն զիարդ 'ի ըզդաստութիւն զարձուցանել զնա: Յինքն եկն չոնքչի. և պյազիսի նորանշան եղանակաւ գէպ եղկ ինձ տալ նմա ըզկեանս ընդ կենաց:

Որ ինչ յաջորդեցին անցք՝ գրեալ են 'ի պատմութեան: Յամառէին պնդէին ձենք, մինչև ոչ ևս ժուժկալել Գրանտայ, և յայտնել նոցա՝ զի թէ ոչ զիշանէին մինչև ցերկուասան ժամ վազուին, կործանէր զքազաքն հրազինուք եղկ վաղիւ. եղկ ժամ մետասան, եղկ և մետասան և կէս. և տակաւին չերկէր նշան: Յայնժամ խաղացոյց Գրանտ ըզդ հրեսս իւր. և կացոյց զնոսա հանդէպ զրան քաղաքին: Մնային երկուուասան ժամուն այլ ևս վայրկեանք հինգ. յորժամ ել այր ոմն, զրօշակ սպիտակ 'ի ձեռին. և զուոն քաղաքին տուաւ 'ի մեզ:

Թարգմանեաց

ԽԱՅԻԿ ԱԲՐՈՀԱՄՄ ԹՈՎԱՄԱՍ

Ի ՍԱՄԱՐԱՆԴ

